

Tu je nekoliko pozibala, tam kaj pošila, drugje kaj povarovala — tu dalj časa, drugje je hitreje opravila. Preživila se je in tuintam ji je dobra gospodinja podala potrebno reč ali ji je stisnila kaj v roko.

Ko je postala Klanjčarica oskrbnica Ovinkarjevih, je ostala še vedno v tesni zvezi s prejšnjimi prijateljicami. Dajali so ji vedno primernege dela in tudi primernege zaslužka.

Domače življenje v Ovinkarjevi koči se je pa obrnilo na prijetno plat. Kar pomladila se je oskrbnica pri Ovinkarjevih sirotkah. Spominjali sta jo njenih dveh in jo ljubili kot svojo mater.

Veselo je prinašala nova Ovinkarica dobrohotne darove domov in jih ljubeznivo delila z otrokoma.

Pa ne samo za telesno hrano jima je skrbela, tudi za duševno. Ni bilo kmalu dobiti otrók, ki bi znali tako lepo moliti in se tako spodobno vesti v cerkvi in na potu, ko sta se znala Ovinkarjev Lukec in Rezika.

»Kako je kaj?« so tuintam vprašali Ulčarjev stric, če se je zglasila Klanjčarica v njih hiši.

»Stric, vi ste dobri! Prav, da ste govorili zame in za otroka pri občinski seji. Meni in otrokoma je dobro. Bog vam stotero povrni!«

Ferd. Gregorec.

Pesem o pomladi.

Oj beli sneg,
pokriva breg,
tam za vasjo.
O, kdaj pomlad
sred naših trat
prispela bo?

Tedaj bo breg
ves zopet bel,
ko zvonček bo
na njem dehtel
in drobni ptiček
pesm̃ pel.

A zdaj po zraku
sneg diši,
bodeči vonj,
da nos rudi.

A kadar log bo
zacvetel,
vse lepše zvonček
bo dehtel.

In ko se les bo
omehčal,
spet na piščalko
bom igral.

A dokler zimska burja ta
okoli hiš piskala bo,
ni upanja, da dévica
pomlad nas obiskala bo?

Jan Reginov.

